

מסורת הש"ס

(6) צ"ק לז: (7) כמיטב רש"ש.

תורה אור השלם

1. כי יבער איש שדה או
כרם ושלח את בעירו
ובער בשדה אחור מיטב
שדהו ומיטב כרמו
ישלם: שמות כב ד
2. ובי ינף שור איש את
שור רעהו נמת ומקרו
את השור הנד וחצו את
כספו וגם את המת
יחצק: שמות כא לה

גליון הש"ס

נב' שור יקחו אמר
רהמנא. פ' משונת רשד"ס
חלק י"ד סימן רמט:

מוסף רש"י

[illegible]

הניזקין פרק חמישי גיטין

הכא במאי עסקין כגון שהיה עדים דניק כוזבירס דמוין. ולרבי ישמעאל נמי אין שמין אכילת ערובה אלא לפי מה שהיה אם שמינה שמינה אם כחוסה בחסוה ולאחר שישומה צניט דין ואמר אין לי משעול לפורשו יטול קרקע בדמי מעוט נקו ונא להגבזות מוציאים מעוט וזהו טובה כעדים של יחזק וזהו תאמר מעידים של הגבוי לפי דמיון ומוקי שכן אמרה תורה מיטב שדדו יגוי: רבי ישמעאל סבר דניקוס מ"ט דרבי יוחנן. ומיטב שאמרה תורה שאל כאל להגבזות קרקע גרוע מעדיהו שאל יחזק ויש לו להגבזות ערובה כמיטבט של יחזק על כרחו יגבזה ממיטב אבל

ור"ע סבר מיטב שו"ר משלם ור' ישמעאל אהני גו"ש לכדראמין א למוזיק עידית וויבזרית ו כעידית דניק דמשלם בא להכות אלא לגבוי וק"ו להקדש מאי ק"ו תורא דידן לתורא דתורא רחמנא יולא שור של עלי מנה לבדק הביז מעידית לא יהא אלא דינו בכינונית וכ"ת קסא בעידית בניזיקן איבא שכן יפה כחו בניזיקין הורע כחו בניזיקן לעז לתורא דהקדש ור"ע ס' מנסיא ר"ש בן מנסיא שגתא לשור של הדיוט לשור של הקדש בין תורא שלם אי הכי ממאי דכ' דמויק פליגי דלמא דכ' בפלותא דר"ש בן דר"ע סבר לה כר"ש סבר לה כרבנא א"כ מ מאי ק"ו להקדש ועז

הדיוט דינא הוא לישקול צעידות: שכן יסא הכתוב כח צניוקן.
 שחברו חייב צניוקן: משלם נוק שלם. ודריש רעבו הכי רעבו הוא המשלם
 מאי נוק אבל להקדש נוק שלם ולגבי חזק הקדש דריש הכי לרעבו הוא
 דמחייב אבל הקדש שחוקה פטור: אי סיני. דר"ע כ"ס אוקמת גלות
 מאי דוחקין דאוקמת פלוגתא דרש"י בטומא דריש ומוזיק לוינו לגבות
 מן העידית דקאמר ר"ע מן מעידית דריש קאמר דריש וצריכי דמזיק
 כר' ישמעאל ואמינא לא פליג עליה אלא בק"י להקדש דר' ישמעאל לא
 סבירא ליה דריש בן מנסיא: אס כן. דלא פליג עליה דרישא מאי
 אלא בא הכבוד דקאמר דמשמע לא בא לך אלא לך: ועוד. אי ר"ע
 קולא קאמר לגבי מוזיק כר' ישמעאל: מאי קל וחומר להקדש. דקאמר
 האילא וקולא היא היכי מצי למימר וק"י דמקלין נמי גבי הקדש:
 מניא

יאכל פרע למיזן אלז לפטור מחומש לחודים: **ורבי עקיבא**
דפרמינ ולימני מרי גוויז שור ומשני הא מצריה ריע לעמיזא אכז
מחוקין אליביה וי"ל דבהקדש קמיזי ווא"מ אכתי אינזא (למיזא)
דכו בלזס המיזק דרי יאכל פרע קמיזי ובור דכתיב (שמות כא) ויחזק
דקור דהם אדני מושל אלז ח"י גובה כהנעז מן העבדים קרן הקדש
העבדים דקאמר רש"י אינז קאי ונאקליי אלא דייביי ליה מיזק מצינו
דמשל ממיזב דניזק ולא מצינו דניזק ונראה דה"פ מאי קל ומוזק
דדריש ר"ש מןסיח אלז לענין מיזב קאמר ואלא הוה ליה לריע ל
לאו משום דפטר י"ל לגמרי וז"ל שלמה המלך חייך דה"פ מאי
דהקדש שמי"ח י"ל דהקדש עידיה כפרק העול טובה דה"פ מאי

מז.

בא ב משיע חיה סר
חיש סעף א:
ג מיי פיה מהל חקי
מתן הלכה א פתג טען
ס:

מוסף רש"י (המשך)

[illegible]

בגון שהיתה עיירת הניקוז ביובורית דמויק. ואיפסא לא מנאי למימר דכ"ע מרדו דאטי נוקא אלס מעידיס שיש לו ואטי חיב לקנות דאמנוינן כפ"ק דבבא קמא (דף י:) אין לו אלס זיבורית מנאי גונין מי היבורית ומיחו לו שכל עולם לא שמינ לרביע הוה חבלי למימר בגון דאטי ליה למזיק עידיס

בנון שהיתה ערדית
רבי ישמעאל סבר
כדמויק שיימינ
אמרה ישדה למטה
מה שדה האמורה
אמורה למטה דנזק
ישלם דהאידך דנזק
הני גו"ש ואהני קרא
הני קרא דאי אית ליה
בורית ידידה לא שוויא
ליה ממיטב רע"א לא
לניזקין מן הערדית
תקדש אילימא דנגחיה
יש * שור רעהו אמר
תקדש אלא לאמריהו הרי
דאני גזבר ושקיל
בעל חוב ובעל חוב
ר"ע בעל חוב שקיל
מיפרך מה לבעל חוב
תאמר בתקדש שכן
דנגחיה תורא דידן
לה כר"ש בן מנסיא
אומר שור של הקדש
מור ושל הדיוט שנגח
ובין מועד משלם נזק
עידית דנזק כיובורית
בדניק שיימינ והבא
מנסיא ורבנן קמיפלי
מנסיא ור' ישמעאל
לא בא הכתוב ועוד
הא אמר רב אשי
תניא

מקוץ להדיעו וזין מקוץ נגבזה אלמ

באומר הרי עלי מנה כ'ו משמע דלא משכח זקין להקדש לא כן
ורגל ולא בלדס המזיק ופ"ק דבבא קמ"ד (דף ע"ג) מן מן נאסא
בזמן מעילה ואכולהו ד' אבות קאי ואפילו אנוקי אדם למ"ד מצעה
הוא אדם והא דמשמע בפרק השואל (כ"ט דף ע"א) דלדס המזיק את
ההקדש חייב לשלם קרן היינו מדברגן וא"ת והא דהקדש יליף ממרומה
דמבייבה (א"ר כ"ג) כי יאכל פרט למזיק והא דתורה חייב לשלם
דקני דמזיק ממון קרן הוא יליף דלע"ז דבתרומה חייב לשלם מ"ס
לא מהאי קרא מפני אלא מקרא אחרתא דהוי כגזל חבירו ומזיק
והשתא כולוה מקוץ דפטורי' ב' בהקדש יליפני שומר דהוי ראו
למביי' אדם המזיק בידים ממזיק ע"י כרית בור או שולח בעירו
וא"ת א"ר רישא דבבא קמ"ד למי ל' י"ז דאי לאו דלשכחן
דוכותא דפטר רחמנא להדיעו בהקדש לגמרי לא הוה דרשני' כ'
א"ה בר"ש בן מנסיא. ואם תאמר בפ"ק דבבא קמ"ד (דף ה.)
מקיש' לו דלמיני שור דאייך להדיעו וסור דלמזיק הקדש דלמיניו
לא להדיעו שכן יפה כמו בנקי אדם וסור תאמר בהקדש שבורע
ימיה לו שמת לא יפה ל' דלמיני' למעבד ק"ו הכי מה קרן הדיעו
דחמור לא כ"ש: **וְעוֹד פ"ק** א"י חקדש. פ"י וקנטרנס והאיל מן
אם כן מאי ק"ו להקדש גריעותא הוא וקשה דמ"מ אינטרין ק"ו
להקדש דלענין לחיובי מוק בהקדש לא קאמר דהא מרעוה ופקא
דדורי' דרבי ישמעאל ק"ו מיון שר' ישמעאל עלמיה הוה מודה בך אי
ק"ו להקדש דשמיטין בעצמיה דלוק' לא בדנקי' מי דיעני' ערית
ועל בנקי' דנקי' שמיטין דלא ש"ל כלל למישל' בדנקי':

ורצי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones